

Jan Ulrik Prauses Afskedsreception

Den 30. januar 2007 blev der holdt afskedsreception for klinisk professor på Rigshospitalets øjenklinik Jan Ulrik Prause. I det følgende bringes talen, som Jan Ulrik Prause holdt i den anledning.

Foto: Michel Schaumburg

Kære alle.

Man rammes af en blanding af sørgmod og lettelse, når afskedsstunden oprinder. Lad mig indlede med at udtrykke min taknemmelighed til afdelingen for denne reception. Jeg vil også takke for de mange gode taler (talere kommenteres).

Men også jeg vil komme med nogle betragtninger ved afskeden. Det har været et langt og generelt meget godt forløb, siden jeg som student påbegyndte min guldmedaljeafhandling nede i afdelingens laboratorium 6 for 36 år siden. Jeg har været ud og ind ad døren mange gange siden da. Og jeg har altid været glad for at komme ind. Afdelingen er en rigtig RH-afdeling. Det akademiske niveau er højt, men aldrig på bekostning af den menneskelige dimension. Patienten er altid i centrum. Medarbejderne, fra overlæge til portør, har altid været brændende engagerede.

Det er, fordi oftalmologien her i huset er fokuseret på det specielle. De svære og sjældne kasus og de besværlige opgaver, som kræver et tværfagligt samarbejde og grænseoverskridende løsninger. Afdelingen har aldrig været en fagtilstrækkelig øjenafdeling, og Rigshospitalet har været ideelt til det specielle tværfaglige samarbejde.

Moderne lægevidenskab drives på mange måder. En af de væsentligste måder, som netop nu implementeres i de førende centre rundt i verden er, at de enkelte specialer ikke lukker

sig i egen selvtilstrækkelighed, men åbner sig med translatoriske aktiviteter. Moderne ledende universitets-sygehuse ligner RH-Panum med den tætte nærhed mellem basalforskning, undervisning og anvendt forskning det vil sige høj kvalitetsbehandling. Disse moderne universitetssygehuse er komplette med alle specialer. Men sygehusene er ikke mastodonter med logistiske problemer. De har en overkommelig størrelse, fordi de enkelte specialer kun dækker det specielle i deres fag. Den enkelte specialist indgår i et tværfagligt netværk.

Det har været meget spændende og lykkeligt at være specialkyndig i et multifacetteret hospital med mange andre specialkyndige. Vi har kunnet opbygge en særlig ekspertise på det traumatologiske felt. Vi har dannet et nationalt, multidisciplinært øjencancersamarbejde. Vi tager os af de små børn og de præmature – dem med de ændrede gener og de mærkelige fænotyper.

Det er derfor med et særligt vemod, at jeg forlader RH. Vi fik alligevel ikke den lovede ekstra professor. Men det lykkedes at få en fuld klinisk professor til oftalmologien ved min fuldtidsovergang til øjenpatologien.

Afdelingen skal nu flyttes fra et komplet hospital til et lokalhospital, hvor vores egenart kan have svære tider, hvor netværket med vore mange venner i de andre specialer mangler, og hvor det kan være svært at fastholde de specialister, som kan sikre det, som vi har bygget op. Man skal

huske, at det ikke er nok at fastholde stillingsnormeringen. De særligt engagerede personer trives kun i gunstige miljøer.

Personligt frygter jeg, at omplantningen af øjenklinikken fra RH til Glostrup, hvor forudsætningerne for vores type oftalmologi er begrænsede, og miljøet er et andet, er som at omplante de smukkeste åkander fra Fælledparkens frodige, lille sø til Saharas sandørken. Så hjælper det ikke med sjatvanding og udetjeneste – der skal mere til.

Jeg håber, at de kloge planlæggere og magtfulde mennesker, som leder den kommende udvikling i regionen, kan bringes til at se positivt på at bevare og styrke den form for oftalmologi, som RH har stået for. Husk på, at også resten af den driftige verden udflytter/globaliserer til provinsen og fjernøsten. Men det er kun bulckproduktion de flytter ud. De kloge industrifyrster beholder "research and development" i de hjemlige, frodige, multifacetterede miljøer.

Med disse betragtninger vil jeg afslutte med en tak for de mange år, med tak for et spændende og udfordrende miljø, og med tak til mange gode medarbejdere. Jeg siger farvel som fastansat ved RH, men jeg fortsætter i mange år i øjenfagets bedste subdisciplin – øjenpatologien – ved Københavns Universitet, og via denne vil vi stadig være i nær kontakt.

Jan Ulrik Prause